

Една голѣма подготовка за Лутерово-то дѣло была направена отъ нѣкои ученолюбивы мѣжѣ, като Рюхлина, Еразма, и други отъ по-малкѣ известность, които распалявали и насърдавали младежы-тѣ да учать Грьцкый языкъ, и пишели строго противъ невѣжество-то, безнравственность-тѣ, и пустовѣріе-то на Римско-то духовенство, особенно на калугеры-тѣ. Съ острѣ-тѣ си сатирѣ и горчивый-тѣ си присмѣхъ, Еразмъ наострилъ народъ-тѣ да прѣзира духовенство-то, и стараялъ ся да подбуди богословцы-тѣ да изучавать Св. Писаніе. Но додѣто той знаялъ какъ да излага заблужденіе-то, и подбужда людіе-тѣ да изучавать истинѣ-тѣ, той толкозь обычалъ и ся боялъ за спокойствіе-то и име-то си, щото не му ся щѣло да пострада заради истинѣ-тѣ. Когато го застрашавала нѣкаква опасность, той ся показвалъ страшливъ и нерѣшителенъ, и гледалъ часъ по-скоро да ся помири съ обидены-тѣ. Георгій, Саксонскый Херцогъ, който поддържалъ да ся прѣобразува Католическо-то духовенство, но былъ непріятель на Лутера, когато получилъ отъ Еразма двусмысленъ отговоръ на единъ въпросъ, който му былъ задалъ, высоко въскликнѣлъ, “Драгый Еразме, ако